

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiuo dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B**

TARYBOS DIREKTYVA 1999/31/EB

1999 m. balandžio 26 d.

dėl atliekų sąvartynų

(OL L 182, 1999 7 16, p. 1)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u>	2003 m. rugsėjo 29 d. Europos Parlamento ir tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1882/2003	L 284	1	2003 10 31
► <u>M2</u>	2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1137/2008	L 311	1	2008 11 21
► <u>M3</u>	2011 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva 2011/97/ES	L 328	49	2011 12 10
► <u>M4</u>	2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/850	L 150	100	2018 6 14

▼B**TARYBOS DIREKTYVA 1999/31/EB****1999 m. balandžio 26 d.****dėl atliekų sąvartynų***1 straipsnis***Bendrieji tikslai****▼M4**

1. Siekiant remti Sąjungos perėjimą prie žiedinės ekonomikos ir vykdyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB⁽¹⁾, ypač jos 4 ir 12 straipsnių, reikalavimus, šios direktyvos tikslas yra užtikrinti laipsnišką sąvartynuose šalinamų atliekų, visų pirma atliekų, tinkamų perdirbti ar kitaip naudoti, kiekio mažinimą, ir, atliekoms ir sąvartynams taikant griežtus eksploatavimo ir techninius reikalavimus, numatyti priemones, procedūras ir gaires, kuriomis siekiama išvengti neigiamo poveikio aplinkai, ypač paviršinio ir požeminio vandens, dirvožemio ir oro taršos, ir aplinkai pasauliniu mastu, įskaitant šiltnamio efektą, taip pat atliekų šalinimo sąvartynuose keliamo pavojaus žmonių sveikatai, kylantį šalinant atliekas sąvartynuose per visą sąvartyno veikimo laiką, arba kuo labiau jį sumažinti.

▼B

2. Kalbant apie sąvartynų techninį apibūdinimą, šioje direktyvoje yra nurodyti sąvartynų, kuriems taikoma Direktyva 96/61/EB, techniniai reikalavimai, kuriuos būtų galima taikyti konkrečiai formuluojant bendruosius tos direktyvos reikalavimus. Tariaama, kad atitinkamų Direktyvos 96/61/EB reikalavimų yra laikomasi, jei laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

*2 straipsnis***Apibrėžimai**

Šioje direktyvoje:

▼M4

a) taikomos Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje nustatytos šių terminų apibrėžtys: atliekos, pavojingos atliekos, nepavojingos atliekos, komunalinės atliekos, atliekų gamintojas, atliekų turėtojas, atliekų tvarkymas, atskiras surinkimas, naudojimas, parengimas pakartotiniam naudojimui, perdirbimas ir šalinimas;

▼B

e) *inertinės atliekos* — atliekos, kuriose nevyksta jokie svarbesni fizikiniai, cheminiai ar biologiniai pokyčiai. Inertinės atliekos netirpsta, nedega ir kitaip fiziškai ar chemiškai nereaguoja, nesiskaido biologiškai, kitoms medžiagoms, su kuriomis tiesiogiai liečiasi, nedaro tokio neigiamo poveikio, dėl kurio būtų teršiama aplinka ar keliamas

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312 2008 11 22, p. 3).

▼ B

- pavojus žmonėms. Bendras atliekose susidariusios salvos ir teršalų kiekis bei tokios salvos ekologinis toksiškumas turi būti nedidelis ir svarbiausia neturi kelti pavojaus paviršinių ir (arba) požeminių vandenų kokybei;
- f) *požeminė saugykla* — nuolatinė atliekų saugykla žemės gelmių ertmėje, tokioje kaip, pavyzdžiui, druskos ar kalio šachta;
- g) *sąvartynas* — atliekų šalinimo vieta, kur atliekos dedamos ant žemės ar užkasamos į žemę (t. y. po žeme), įskaitant:
- vidines atliekų šalinimo vietas (t. y. sąvartynus, kur atliekų gamintojas šalina atliekas jų susidarymo vietoje), ir
 - nuolatinę vietą (t. y. eksploatuojama ilgiau nei vienerius metus), kuri yra naudojama atliekoms laikinai talpinti,
- bet išskyrus:
- įrenginius, kur atliekos iškraunamos, kad jas būtų galima paruošti tolimesniam pervežimui į utilizavimo, apdorojimo ar šalinimo vietas, ir
 - atliekų saugyklas, kur atliekos paprastai laikomos ne ilgiau kaip trejus metus prieš jas utilizuojant ar apdorojant, ir
 - atliekų saugyklas, kur atliekos laikomos ne ilgiau kaip vienerius metus prieš jas pašalinant;
- h) *apdorojimas* — fizikiniai, terminiai, cheminiai ar biologiniai procesai, įskaitant rūšiavimą, kai keičiamos tam tikros atliekų savybės, kad sumažėtų atliekų tūris, pavojingumas, palengvėtų jų tvarkymas ir padidėtų utilizavimo galimybės;
- i) *salva* — bet koks skystis, kuris sunkiasi per pašalintas atliekas, išteka iš sąvartyno ar lieka jame;
- j) *sąvartyno dujos* — bet kokios dujos, kurios gaminasi sąvartyno atliekose;
- k) *eliuatas* — tirpalas, gautas laboratorijoje išplovimo bandymo metu;
- l) *operatorius* — fizinis ar juridinis asmuo, atsakingas už sąvartyną pagal valstybės narės, kurioje yra sąvartynas, vidaus įstatymus; sąvartyno įrengimo ir vėlesnės priežiūros metu toks asmuo gali keistis;
- m) *biologiškai skaidomos atliekos* — bet kokios atliekos, kurios gali būti suskaidytos anaerobiniu ir aerobiniu būdu, pavyzdžiui, maisto ir sodo (daržo) atliekos, popierius ir kartonas;

▼ **M4**

▼ **B**

- o) *pareiškėjas* — asmuo, kuris pagal šią direktyvą pateikia paraišką sąvartyno leidimui gauti;
- p) *kompetentinga institucija* — institucija, kurią valstybė narė paskiria atsakinga už šios direktyvos įpareigojimų vykdymą;
- q) *skystos atliekos* — skystos atliekos bei nuotekos, išskyrus dumblą;
- r) *izoliuota gyvenvietė* — gyvenvietė:
- turinti ne daugiau kaip 500 gyventojų visoje savivaldybėje arba gyvenvietėje ir ne daugiau kaip penkis gyventojus viename kvadratiname kilometre, ir
 - kuri nuo artimiausios miesto aglomeracijos, turinčios bent 250 gyventojų viename kvadratiname kilometre, yra nutolusi ne mažiau kaip 50 km, arba iš kurios dėl nepalankių meteorologinių sąlygų didelę metų dalį sunku privažiuoti keliais prie artimiausių aglomeracijų.

▼ **M4**

Valstybės narės gali nuspręsti atokiausiuose regionuose, nurodytuose Sutarties 349 straipsnyje, taikyti šią termino apibrėžtį:

izoliuota gyvenvietė – tai gyvenvietė, kuri:

- turi ne daugiau kaip 2 000 gyventojų ir ne daugiau kaip penkis gyventojus viename kvadratiname kilometre arba turi daugiau kaip 2 000 gyventojų, bet mažiau kaip 5 000 gyventojų ir ne daugiau kaip penkis gyventojus viename kvadratiname kilometre, ir kurios atliekų kiekis neviršija 3 000 tonų per metus, ir
- kuri nuo artimiausios miesto aglomeracijos, turinčios bent 250 gyventojų viename kvadratiname kilometre, yra nutolusi ne mažiau kaip 100 km ir kurios negalima pasiekti keliais.

▼ **B***3 straipsnis***Taikymo sritis**

1. Valstybės narės taiko šią direktyvą visiems sąvartynams, kuriems tinka 2 straipsnio g punkte pateiktas apibrėžimas.
2. Nepažeidžiant galiojančių Bendrijos teisės aktų, ši direktyva netaikoma:
 - naudojant dumblą, taip pat nuotekų valymo dumblą, dumblą, gautą valant vandens telkinių dugną, ir kitas panašias medžiagas dirvožemiui tręšti ir gerinti,
 - naudojant inertines atliekas sąvartynams rekultyvuoti/atstatyti, perdengti ar statyti, jei šios atliekos tam tinka,

▼ B

— laikant ant kranto iš nedidelių vandens kelių ir kitų paviršinių vandens telkinių dugno iškastą nepavojingą dumblą.

▼ M4

3. Sausumoje vykdomos kasybos pramonės atliekų, tai yra atliekų, susidarančių ieškant ir žvalgant, išgaunant, įskaitant pasirengimo eksploatacijai darbų etapą, apdorojant ir sandėliuojant naudingąsias iškasas, tvarkymui ir atliekų iš veikiančių karjerų tvarkymui ši direktyva netaikoma, jei jis patenka į kitų Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų taikymo sritį.

▼ B

4. Nepažeisdamos Direktyvos 75/442/EEB, valstybės narės gali savo nuožiūra paskelbti, kad visi šios direktyvos 6 straipsnio d punktas, 7 straipsnio i punktas, 8 straipsnio a punkto iv papunktis, 10 straipsnis, 11 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktai, 12 straipsnio a ir c punktai, I priedo 3 ir 4 punktai, II priedas (išskyrus 3 punkto 3 lygmenį ir 4 punktą) ir III priedo 3–5 punktai ar jų dalys yra netaikomi:

- a) salas aptarnaujantiems nepavojingų ar inertinių atliekų sąvartynams, kurių bendras pajėgumas yra ne didesnis kaip 15 000 tonų arba kurie per metus priima ne daugiau kaip 1 000 tonų, kai tai yra vienintelis sąvartynas visoje saloje ir yra skirtas vien tik toje saloje susidarančioms atliekoms. Išnaudojus visą tokio sąvartyno pajėgumą, naujai įkurtam toje saloje sąvartynui jau taikomi šios direktyvos reikalavimai;
- b) nepavojingų ar inertinių atliekų sąvartynams izoliuotose gyvenvietėse, jei sąvartynas yra skirtas tik toje gyvenvietėje susidarančioms atliekoms.

Ne vėliau kaip per dvejus metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos valstybės narės Komisijai atsiunčia salų ir izoliuotų gyvenviečių, kurioms taikomos išimties, sąrašą. Komisija salų ir izoliuotų gyvenviečių sąrašą paskelbia.

5. Nepažeisdamos Direktyvos 75/442/EEB, valstybės narės gali savo nuožiūra paskelbti, kad šios direktyvos 2 straipsnio f punkte apibrėžtomis požeminėms saugykloms netaikomos šios direktyvos 13 straipsnio d punkto, I priedo 2 punkto (išskyrus pirmą įtrauką), 3–5 punktų ir III priedo 2, 3 ir 5 punktų nuostatos.

*4 straipsnis***Sąvartynų klasės**

Visi sąvartynai priskiriami vienai iš šių klasių:

- pavojingų atliekų sąvartynai,
- nepavojingų atliekų sąvartynai,
- inertinių atliekų sąvartynai.

▼B*5 straipsnis***I sąvartynus nepriimtinos atliekos ir jų apdorojimas**

1. Nė vėliau kaip per dvejus metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos valstybės narės sukuria nacionalinę strategiją, kaip sumažinti sąvartynuose šalinamų biologiškai skaidomų atliekų kiekį, ir apie ją praneša Komisijai. Strategijoje nurodomos priemonės, kaip panaudojant antriniu būdu, kompostuojant, gaminant biologines dujas ar regeneruojant medžiagas bei energiją vykdyti šio straipsnio 2 dalyje numatytas užduotis. Per 30 mėnesių nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia nacionalines strategijas apibendrinančią ataskaitą.

2. Strategija užtikrina, kad:

- a) ne vėliau kaip per penkerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos sąvartynuose šalinamų biologiškai skaidomų komunalinių atliekų kiekis bus sumažintas iki 75 % skaičiuojant nuo bendrojo biologiškai skaidomų komunalinių atliekų kiekio (pagal svorį), susidariusio 1995 m. arba paskutiniaisiais metais prieš 1995 m., kai jau buvo rengiami standartizuoti Eurostato duomenys;
- b) ne vėliau kaip per aštuonerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos sąvartynuose šalinamų biologiškai skaidomų komunalinių atliekų kiekis bus sumažintas iki 50 % skaičiuojant nuo bendrojo biologiškai skaidomų komunalinių atliekų kiekio (pagal svorį), susidariusio 1995 m. arba paskutiniaisiais metais prieš 1995 m., kai jau buvo rengiami standartizuoti Eurostato duomenys;
- c) ne vėliau kaip per penkiolika metų nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos sąvartynuose šalinamų biologiškai skaidomų komunalinių atliekų kiekis bus sumažintas iki 35 % skaičiuojant nuo bendrojo biologiškai skaidomų komunalinių atliekų kiekio (pagal svorį), susidariusio 1995 m. arba paskutiniaisiais metais prieš 1995 m., kai jau buvo rengiami standartiniai Eurostato duomenys.

▼M4**▼B**

Valstybės narės, kurios 1995 m. arba paskutiniaisiais metais prieš 1995 m., kai jau buvo rengiami standartizuoti Eurostato duomenys, daugiau kaip 80 % surinktų komunalinių atliekų šalino sąvartynuose, a, b ir c punktuose numatytų užduočių įvykdymą gali atidėti, bet ne ilgiau kaip ketveriems metams. Valstybės narės, kurios ketina pasinaudoti šia nuostata, apie savo sprendimą Komisijai praneša iš anksto. Komisija apie šiuos sprendimus praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Parlamentui.

Nors ir vadovaujantis aukštesnėje pastraipoje pateiktomis nuostatomis, c punkte nurodyta užduotis jokiū būdu negali būti įvykdyta vėliau kaip per ketverius metus po c punkte nurodytos datos.

▼B

3. Valstybės narės imasi priemonių, kad į sąvartynus nebūtų priimamos šios atliekos:

- a) skystos atliekos;
- b) atliekos, kurios sąvartyno sąlygomis yra sprogstamosios, ėsdinančios, oksiduojančiosios, labai degios arba degios, kaip apibrėžta Direktyvos 91/689/EEB III priede;
- c) sveikatos priežiūros ar veterinarijos įstaigose susidarančios infektuotos ligoninių ar kitos medicininės atliekos, kaip apibrėžta Direktyvoje 91/689/EEB (III priedo H9 požymis), ir atliekos, patenkančios į 14 kategoriją (tos direktyvos I. A priedas);
- d) nesmulkintos naudotos padangos dvejus metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos, išskyrus padangas, naudojamas kaip inžinerinė medžiaga, ir smulkintos naudotos padangos penkerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos (abiem atvejais išskyrus dviračių padangas ir padangas, kurių išorinis diametras didesnis nei 1 400 mm);
- e) visos kitos atliekos, kurios neatitinka II priedo nustatytų priėmimo kriterijų;

▼M4

f) atliekos, surinktos atskirai parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslais pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 1 dalį ir tos direktyvos 22 straipsnį, išskyrus atliekas, kurios susidaro vykdant vėlesnes atskirai surinktų atliekų apdorojimo operacijas ir kurių šalinimas sąvartynuose duoda geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal tos direktyvos 4 straipsnį.

3a. Valstybės narės siekia užtikrinti, kad nuo 2030 m. visos perdirbti ar kitaip naudoti tinkamos atliekos, ypač komunalinės atliekos, nebūtų priimamos sąvartynuose, išskyrus atliekas, kurių šalinimas sąvartynuose duoda geriausią aplinkosaugos požiūriu bendrą rezultatą pagal Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnį.

Valstybės narės į Direktyvos 2008/98/EB 28 straipsnyje nurodytus atliekų tvarkymo planus ar kitus strateginius dokumentus, apimančius visą atitinkamos valstybės narės teritoriją, įtraukia informaciją apie priemones, kurių imtasi pagal šią dalį.

▼B

4. Skiesti sumaišytas atliekas vien tam, kad atliekos atitiktų priėmimo kriterijus, draudžiama.

▼M4

5. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad ne vėliau kaip 2035 m. sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kiekis būtų sumažintas ir sudarytų ne daugiau kaip 10 % ar mažiau visų susidarančių komunalinių atliekų (svorio).

▼M4

6. Valstybė narė gali pratęsti 5 dalyje nurodytos užduoties įvykdymo terminą ne daugiau kaip penkeriems metams, jei ta valstybė narė:

- a) pagal EBPO ir Eurostato bendrą klausimyną pateiktais duomenimis, 2013 m. sąvartynuose pašalino daugiau kaip 60 % jos susidariusių komunalinių atliekų; ir
- b) ne vėliau kaip 24 mėnesiai iki šio straipsnio 5 dalyje nustatyto termino praneša Komisijai apie savo ketinimą atidėti terminą ir pateikia įgyvendinimo planą pagal šios direktyvos IV priedą. Tas planas gali būti sujungtas su įgyvendinimo planu, pateiktu pagal Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 3 dalies b punktą.

7. Per tris mėnesius nuo įgyvendinimo plano, pateikto pagal 6 dalies b punktą, gavimo dienos Komisija gali paprašyti valstybės narės persvarstyti tą planą, jei ji mano, kad planas neatitinka IV priede nustatytų reikalavimų. Atitinkama valstybė narė persvarstytą planą pateikia per tris mėnesius nuo Komisijos prašymo gavimo dienos.

8. Jei terminas pratęsiamas pagal 6 dalį, valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad iki 2035 m. sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kiekis būtų sumažintas ir sudarytų ne daugiau kaip 25 % ar mažiau visų susidarančių komunalinių atliekų (svorio).

9. Ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri 5 dalyje nustatytą užduotį ketindama išlaikyti ar, jei tikslinga, dar labiau sumažinti siektiną kiekį, apsvarstyti galimybę nustatyti kiekybinę vienam gyventojui tenkančio sąvartynuose šalinamo atliekų kiekio užduotį ir įvesti nepavojingų atliekų, kurios nėra komunalinės atliekos, šalinimo sąvartynuose apribojimus. Tuo tikslu Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, jei tikslinga, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

*5a straipsnis***Užduočių įvykdymo pažangos skaičiavimo taisyklės**

1. Siekiant apskaičiuoti, ar 5 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytos užduotys įvykdytos:

- a) apskaičiuojamas per atitinkamus kalendorinius metus susidariusių ir į sąvartynus nukreiptų komunalinių atliekų svoris;
- b) atliekų, kurios susidarė vykdant apdorojimo operacijas, pvz., rūšavimą ar mechaninį biologinį apdorojimą, prieš komunalinių atliekų perdirbimą ar kitokį naudojimą ir kurios vėliau šalinamos sąvartynuose, svoris įtraukiamas į komunalinių atliekų, kurios ataskaitose nurodomos kaip pašalintos sąvartynuose, svorį;
- c) komunalinių atliekų, kurios patenka į šalinimo deginant operacijas, svoris ir atliekų, gaunamų vykdant biologiškai skaidžios komunalinių atliekų frakcijos stabilizavimą, kad jas po to būtų galima pašalinti sąvartynuose, svoris ataskaitose nurodomas kaip sąvartynuose pašalintų atliekų svoris;

▼ **M4**

d) atliekų, kurios susidaro vykdant komunalinių atliekų perdirbimo ar kitokio naudojimo operacijas ir kurios vėliau šalinamos sąvartynuose, svoris neįtraukiamas į komunalinių atliekų, kurios atskaitose nurodomos kaip pašalintos sąvartynuose, svorį.

2. Valstybės narės įdiegia veiksmingą sąvartynuose šalinamų komunalinių atliekų kokybės kontrolės ir atsekamumo sistemą, kurią taikant užtikrinama, kad būtų tenkinamos šio straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos. Jos gali naudotis tuo tikslu įdiegta sistema pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 3 dalį.

3. Jei komunalinės atliekos yra išsiunčiamos į kitą valstybę narę ar eksportuojamos iš Sąjungos siekiant jas pašalinti sąvartynuose pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 ⁽¹⁾, jas valstybė narė, kurioje tos atliekos buvo surinktos, įskaičiuoja į sąvartynuose pašalintų atliekų kiekį pagal 1 dalį.

4. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, Komisija ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos duomenų apskaičiavimo, patikrinimo ir pateikimo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*5b straipsnis***Ankstyvojo perspėjimo ataskaita**

1. Komisija, bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, parengia 5 straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytų užduočių įvykdymo pažangos ataskaitą likus ne mažiau kaip trejiems metams iki kiekvieno tose dalyse nustatyto termino.

2. 1 dalyje nurodytose atskaitose pateikiama ši informacija:

- a) kiekvienos valstybės narės užduočių įvykdymo pažangos vertinimas;
- b) valstybių narių, kuriose yra rizikos neįvykdyti šių užduočių iki atitinkamų terminų, sąrašas, prie kurio pridedamos atitinkamos rekomendacijos atitinkamoms valstybėms narėms;
- c) geriausios praktikos, kuri taikoma visoje Sąjungoje ir kuria remiantis būtų galima sėkmingai įvykdyti užduotis, pavyzdžiai.

*5c straipsnis***Informacijos mainai ir keitimasis geriausios praktikos pavyzdžiais**

Komisija rengia reguliarius valstybių narių informacijos ir geriausios praktikos pavyzdžių mainus, įtraukiant, kai tikslinga, regionines ir vietos valdžios institucijas, praktinio šios direktyvos reikalavimų įgyvendinimo klausimais.

⁽¹⁾ 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).

▼B*6 straipsnis***Į įvairių klasių sąvartynus priimtinos atliekos**

Valstybės narės imasi priemonių, kad:

- a) sąvartynuose būtų šalinamos tik apdorotos atliekos. Šios nuostatos galima netaikyti inertinėms atliekoms, kurių apdoroti techniškai neįmanoma, ir visoms kitoms atliekoms, kurių apdorojimas nemažina jų kiekio arba pavojaus žmonių sveikatai ar aplinkai ir nepadeda siekti šios direktyvos 1 straipsnyje numatytų tikslų.

▼M4

Valstybės narės užtikrina, kad pagal šį punktą priimtoms priemonėms netrukdytų siekti Direktyvos 2008/98/EB tikslų, visų pirma taikyti atliekų hierarchijos ir didinti parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo mastą, kaip nustatyta tos direktyvos 11 straipsnyje;

▼B

- b) pavojingų atliekų sąvartynuose būtų šalinamos tik pavojingos atliekos, kurios atitinka II priede išdėstytus kriterijus;

- c) nepavojingų atliekų sąvartynuose būtų galima šalinti:

i) komunalines atliekas;

ii) bet kokios kitos kilmės nepavojingas atliekas, atitinkančias II priede nustatytus atliekų priėmimo į nepavojingų atliekų sąvartynus kriterijus;

iii) stabilias, chemiškai nereaguojančias pavojingas atliekas (pavyzdžiui, sukietėjusias ar sustiklėjusias), kuriose susidaro tiek pat šalvos kaip ir ii papunktyje minėtose nepavojingose atliekose ir kurios atitinka pagal II priedą nustatytus priėmimo kriterijus. Šios pavojingos atliekos negali būti šalinamos biologiškai skaidomoms nepavojingoms atliekoms skirtose sąvartyno vietose;

- d) inertinių atliekų sąvartynuose būtų šalinamos tik inertinės atliekos.

*7 straipsnis***Paraiška leidimui gauti**

Valstybės narės imasi priemonių, kad paraiškoje sąvartyno leidimui gauti būtų pateikta bent ši informacija:

- a) pareiškėjo ir operatoriaus tapatybė, jei tai skirtingi asmenys;

- b) sąvartyne šalinamų atliekų rūšys ir bendras numatomas kiekis;

- c) numatomi atliekų šalinimo vietos pajėgumai;

- d) atliekų šalinimo vietos apibūdinimas, jos hidrogeologinės ir geologinės ypatybės;

▼B

- e) numatomi taršos prevencijos ir mažinimo būdai;
- f) numatomas eksploataavimo, monitoringo ir kontrolės planas;
- g) numatomas sąvartyno uždarymo planas ir vėlesnės priežiūros tvarka;
- h) kai pagal 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvą 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ⁽¹⁾ yra reikalaujama įvertinti poveikį, sąvartyno rengėjo teikiama informacija pagal tos direktyvos 5 straipsnį;
- i) pareiškėjo finansinė ar kita lygiavertė garantija, kaip reikalaujama šios direktyvos 8 straipsnio a punkto iv papunktyje.

Jei paraiška leidimui gauti patenkinama, ši informacija, jos pareikalavus statistikos tikslais, turi būti suteikiama kompetentingai nacionalinei ar Bendrijos statistikos institucijai.

*8 straipsnis***Leidimo sąlygos**

Valstybės narės imasi priemonių, kad:

- a) kompetentinga institucija neišduotų leidimo sąvartynui neįsitikinusi, kad:
 - i) nepažeidžiant 3 straipsnio 4 ir 5 dalių, sąvartyno projektas atitinka visus atitinkamus šios direktyvos ir jos priedų reikalavimus;
 - ii) sąvartynui vadovaus kompetentingas fizinis asmuo; sąvartyno operatoriai ir personalas bus apmokomi ir turės galimybę kelti profesinę ir techninę kvalifikaciją;
 - iii) sąvartyną eksploatuojant bus imamasi būtinų priemonių nelaimingiems atsitikimams išvengti ir jų padariniams apriboti;
 - iv) prieš pradėdamas atliekų šalinimo veiklą ir laikydamasis valstybių narių patvirtintų pakeitimų, pareiškėjas pateikia arba pateiks pakankamą finansinę ar kurią nors kitą lygiavertę garantiją, kad užtikrintų, jog bus įvykdyti pagal šios direktyvos nuostatas išduoto leidimo įpareigojimai (įskaitant sąvartyno vėlesnės priežiūros nuostatas) ir kad bus laikomasi 13 straipsnyje nustatytos uždarymo tvarkos. Toks užstatas arba jo ekvivalentas laikomas tol, kol vykdomas sąvartyno eksploataavimas ir priežiūra po uždarymo pagal 13 straipsnio d punktą. Valstybės narės savo nuožiūra gali paskelbti, kad šis punktas netaikomas inertinių atliekų sąvartynams;

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/11/EB (OL L 73, 1997 3 14, p. 5).

▼B

- b) sąvartyno projektas atitiktų Direktyvos 75/442/EEB 7 straipsnyje minimą atitinkamą atliekų tvarkymo planą ar planus;
- c) prieš pradėdant atliekų šalinimą kompetentinga institucija patikrintų sąvartyno vietą ir įsitikintų, jog ji atitinka leidime nurodytas sąlygas. Toks patikrinimas jokia būdu nemažina operatoriaus atsakomybės pagal leidime nurodytas sąlygas.

*9 straipsnis***Leidimo turinys**

Sukonkretinant ir papildant Direktyvos 75/442/EEB 9 straipsnyje išdėstytas nuostatas, sąvartyno leidime pateikiama bent jau ši informacija:

- a) sąvartyno klasė;
- b) leidžiamų šalinti sąvartyne atliekų rūšių sąrašas ir jų bendras kiekis;
- c) sąvartyno paruošimui, eksploatacijai, priežiūrai ir kontrolės tvarkai bei nenumatytų atvejų planams (III priedo 4. B punktas) keliami reikalavimai, taip pat sąvartyno uždarymui ir vėlesnei priežiūrai keliami laikini reikalavimai;
- d) pareiškėjo įpareigojimas bent kartą per metus kompetentingai institucijai pateikti ataskaitą apie pašalintų atliekų rūšis ir kiekius bei priežiūros programos rezultatus, kaip reikalaujama 12 ir 13 straipsniuose bei III priede.

*10 straipsnis***Atliekų sąvartyno sąnaudos**

Valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad mokestis, kurio operatorius reikalauja už visų rūšių atliekų šalinimą sąvartyne, padengtų visas sąvartyno įrengimo ir eksploataavimo sąnaudas, įskaitant kiek įmanoma finansinės arba lygiavertės garantijos, apie kurią kalbama 8 straipsnio a punkto iv papunktyje, sąnaudas, ir numatytas sąvartyno uždarymo bei jo vėlesnės priežiūros bent 30 metų po uždarymo sąnaudas. Laikydamosi 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyvos 90/313/EEB dėl laisvo priėjimo prie informacijos apie aplinką⁽¹⁾ reikalavimų, valstybės narės užtikrina būtinos informacijos apie sąnaudas rinkimo ir naudojimo skaidrumą.

*11 straipsnis***Atliekų priėmimo tvarka**

1. Prieš pradėdant priimti sąvartyne atliekas, valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad:

⁽¹⁾ OL L 158, 1990 6 23, p. 56.

▼B

a) prieš pristatydamas atliekas, jas pristatydamas arba pristatydamas pirmąją atliekų seriją partiją (su sąlyga, kad atliekų rūšis nesikeičia), atliekų turėtojas arba sąvartyno operatorius galėtų atitinkamais dokumentais įrodyti, kad, laikantis išduotame leidime nurodytų sąlygų tos atliekos gali būti šalinamos tame sąvartyne ir atitinka II priede išdėstytus atliekų priėmimo į sąvartynus kriterijus;

b) sąvartyno operatorius laikosi šios atliekų priėmimo tvarkos:

— tikrina atliekų dokumentus, taip pat tuos dokumentus, kurių reikalaujama pagal Direktyvos 91/689/EEB 5 straipsnio 3 dalį, o kai kuriais atvejais tuos dokumentus, kurių reikalauja 1993 m. vasario 1 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 259/93 93 dėl atliekų vežimo Europos bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės ⁽¹⁾,

— vizualiai tikrina atliekas prie įvažiavimo į sąvartyną ir jų išskrovimo vietoje ir prireikus tikrina, ar jos atitinka atliekų savininko pateiktuose dokumentuose nurodytą apibūdinimą. Jei pagal II priedo 3 punkto 3 lygmenį reikia imti tipinius mėginius, tie mėginiai imami ir tyrimo duomenys saugomi pagal II priedo 5 punkto nuostatas. Mėginius reikia laikyti bent mėnesį,

— registruoja žurnale į sąvartyną atvežtų atliekų kiekį ir charakteristikas, taip pat nurodo atliekų kilmę, pristatymo datą, atliekų gamintoją arba komunalinių atliekų surinkėją, o jei atliekos pavojingos, —tikslią jų laikymo sąvartyne vietą. Ši informacija, jos pareikalavus statistikos tikslais, turi būti suteikiama kompetentingai nacionalinei ar Bendrijos statistikos institucijai;

c) sąvartyno operatorius visuomet išduotų kiekvienos priimtos į sąvartyną siuntos priėmimo kvitą;

d) nepažeidžiant Reglamento (EEB) Nr. 259/93 nuostatų, jei atliekos į sąvartyną nepriimamos, jo operatorius apie tai nedelsdamas praneštų kompetentingai institucijai.

2. Sąvartynų, kuriems pagal 3 straipsnio 4 ir 5 dalis netaikomos šios direktyvos nuostatos, atžvilgiu valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad:

— atliekos būtų reguliariai vizualiai tikrinamos išvertimo vietoje, siekiant užtikrinti, kad sąvartyne būtų priimamos tik nepavojingos atliekos iš salos ar izoliuotos gyvenvietės,

— sąvartyne šalinamų atliekų kiekiai būtų registruojami žurnale.

⁽¹⁾ OL L 30, 1993 2 6, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 120/97 (OL L 22, 1997 1 24, p. 14).

▼M4**▼B***12 straipsnis***Kontrolės ir stebėjimo tvarka sąvartyno eksploatacijos metu**

Valstybės narės imasi priemonių, kad sąvartynui veikiant būtų laikomasi bent tokių kontrolės ir stebėjimo tvarkos reikalavimų:

- a) sąvartyno eksploatacijos metu, jo operatorius vykdytų kontrolės ir stebėjimo programą, kaip nurodyta III priede;
- b) sąvartyno operatorius praneštų kompetentingai institucijai apie svarbesnę neigiamą įtaką aplinkai, pastebėtą kontrolės ir stebėjimo metu, ir vykdytų kompetentingos institucijos sprendimus, kada ir kokių priemonių reikia imtis šiai neigiamai įtakai pašalinti. Tos priemonės būtų taikomos operatoriaus sąskaita.

Reguliariai, kaip nustatyta kompetentingos institucijos, bet ne rečiau kaip kartą per metus, sąvartyno operatorius, remdamasis visais surinktais duomenimis, praneša kompetentingai institucijai visus stebėjimo rezultatus, kuriais įrodoma, jog laikomasi leidime nurodytų sąlygų, ir kaupiama vis daugiau informacijos apie sąvartyne vykstančius procesus;

- c) kontrolės ir stebėjimo tvarkos bei (arba) 11 straipsnio 1 dalies b punkte minėtų tyrimų analizinių procesų kokybės kontrolę vykdo kompetentingos laboratorijos.

*13 straipsnis***Uždarymo ir vėlesnės priežiūros tvarka**

Valstybės narės imasi priemonių, kad, jei reikia, pagal išduotą leidimą:

- a) sąvartyno ar jo dalies uždarymo procedūra būtų pradėta:
 - i) kai susidaro leidime nurodytos sąlygos; arba
 - ii) kompetentingai institucijai leidžiant ir sąvartyno operatoriui prašant; arba
 - iii) kompetentingos institucijos motyvuotu sprendimu;
- b) sąvartynas ar jo dalis būtų laikomas galutinai uždarytu tik po to, kai kompetentinga institucija atliks vietoje baigiamąjį patikrinimą, įvertins visas operatoriaus pateiktas ataskaitas ir jam praneš apie savo leidimą sąvartyną uždaryti. Visa tai jokiu būdu nemažina operatoriaus atsakomybės laikytis leidime nurodytų sąlygų;

▼B

- c) kai sąvartynas yra tikrai uždarytas, operatorius ir toliau liktų atsakingas už jo eksploataciją, stebėjimą ir kontrolę vėlesnės priežiūros etapu tol, kol to reikalauja kompetentinga institucija, atsižvelgdama į tai, kiek laiko sąvartynas gali kelti pavojų.

Operatorius kompetentingai institucijai praneša apie ryškesnę neigiamą įtaką aplinkai, pastebėtą kontrolės metu, ir vykdo kompetentingos institucijos sprendimus, kada ir kokio pobūdžio priemonių reikia imtis šiai neigiamai įtakai pašalinti;

- d) tol, kol kompetentinga institucija mano, kad sąvartynas aplinkai gali kelti pavojų, ir nepažeidžiant jokių Bendrijos ar nacionalinių teisės aktų dėl atliekų turėtojo turinės atsakomybės, sąvartyno operatorius būtų atsakingas, kaip nurodyta III priede, už sąvartyno stebėjimą, sąvartyno dujų tyrimą, ištekantią iš sąvartyno salvą ir jo apylinkėse esančių požeminių vandenų režimą.

*14 straipsnis***Esami sąvartynai**

Valstybės narės imasi priemonių, kad sąvartynams, kuriems šios direktyvos perkėlimo į nacionalinius teisės aktus metu jau yra išduoti leidimai arba kurie jau yra eksploatuojami, būtų draudžiama tęsti veiklą, jei neatlikti žemiau nurodyti darbai, kuriuos reikia atlikti kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per aštuonerius metus po 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos:

- a) per vienerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos sąvartyno operatorius parengia ir pateikia kompetentingai institucijai tvirtinti sąvartyno sutvarkymo planą, kuriame įrašo 8 straipsnyje nurodytą informaciją ir visas koreguojamąsias priemones, operatoriaus nuomone, reikalingas, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų, išskyrus I priedo 1 punkto reikalavimus;
- b) gavusios sąvartyno sutvarkymo planą, kompetentingos institucijos priima galutinį sprendimą, ar minėto sutvarkymo plano ir šios direktyvos pagrindu sąvartynas gali tęsti veiklą. Valstybės narės imasi būtinų priemonių kuo greičiau pagal 7 straipsnio g punktą ir 13 straipsnį uždaryti sąvartynus, kuriems pagal 8 straipsnį nebuvo duotas leidimas tęsti veiklą;
- c) remdamasi patvirtintu sąvartyno sutvarkymo planu, kompetentinga institucija leidžia vykdyti būtinus darbus ir nustato pereinamąjį laikotarpį planui įvykdyti. Per aštuonerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos visi esami sąvartynai turi pasiekti tokį lygį, kad atitiktų šios direktyvos reikalavimus, išskyrus I priedo 1 punkto reikalavimus;
- d) i) per vienerius metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos pavojingų atliekų sąvartynams pradedama taikyti 4, 5, ir 11 straipsniai bei II priedas;

▼ B

- ii) per trejus metus nuo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos pavojingų atliekų sąvartynams pradedamas taikyti 6 straipsnis.

▼ M4*15 straipsnis***Ataskaitų teikimas**

1. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų kalendorinių metų duomenis apie 5 straipsnio 2, 5 ir 6 dalių įgyvendinimą.

Jos pateikia šiuos duomenis elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos. Duomenys teikiami Komisijos pagal šio straipsnio 5 dalį nustatyta forma.

Pirmasis ataskaitinis laikotarpis dėl 5 straipsnio 5 ir 6 dalių įgyvendinimo prasideda pirmaisiais nepertraukiamais kalendoriniais metais, einančiais po įgyvendinimo akto, kuriuo nustatoma ataskaitų teikimo forma pagal šio straipsnio 5 dalį, priėmimo dienos, ir jis apima to ataskaitinio laikotarpio duomenis.

2. Valstybės narės iki 2025 m. sausio 1 d. pateikia duomenis apie 5 straipsnio 2 dalies įgyvendinimą.

3. Prie duomenų, kuriuos valstybės narės teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita.

4. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama po to, kai valstybės narės pirmą kartą pateikia duomenis, o vėliau – kas ketverius metus.

5. Ne vėliau kaip 2019 m. kovo 31 d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, kokia forma turi būti teikiami duomenys, nurodyti šio straipsnio 1 dalyje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*15a straipsnis***Perėjimo prie labiau žiedinės ekonomikos skatinimo priemonės**

Siekdamos prisidėti prie šioje direktyvoje išdėstytų tikslų, valstybės narės naudojasi ekonominėmis priemonėmis ir imasi kitų priemonių, kad būtų skatinama taikyti atliekų hierarchiją. Tokios priemonės gali apimti Direktyvos 2008/98/EB IVa priede nurodytas priemones ar kitas tinkamas priemones.

▼ **M4***15b straipsnis***Sąvartyno pralaidumo koeficiento nustatymas**

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas metodas, taikytinas nustatant sąvartyno pralaidumo koeficientą konkrečioje vietoje, apimant visą sąvartyno plotą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

*15c straipsnis***Sąjungos atliekų mėginių ėmimo standartas**

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomas atliekų mėginių ėmimo standartas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 17 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Iki tol, kol nepriimti tie įgyvendinimo aktai, valstybės narės gali taikyti nacionalinius standartus ir procedūras.

*16 straipsnis***Priedų peržiūra**

Komisija nuolat peržiūri priedus ir, jei reikia, pateikia atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

*17 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

▼ **B***18 straipsnis***Direktyvos perkėlimas į nacionalinės teisės aktus**

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

▼B

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro juose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

19 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

20 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B*I PRIEDAS***BENDRIEJI REIKALAVIMAI VISŲ KLASIŲ SĄVARTYNAMS****1. Vieta**

1.1. Parenkant sąvartyno vietą, būtina atsižvelgti į reikalavimus, susijusius su:

- a) atstumu nuo sąvartyno ribų iki gyvenamųjų ar poilsio vietų, vandens kelių ir telkinių, kitų žemės ūkio bei miesto vietovių;
- b) požeminių vandenų, jūros pakrančių ar saugomų gamtos teritorijomis, esančiomis tame rajone, kuriame yra sąvartynas;
- c) rajono geologinėmis ir hidrogeologinėmis sąlygomis;
- d) potvynių, žemės įgriuvų, nuošliaužų ar griūčių pavojumi rajone;
- e) gamtos ir kultūros paveldo apsauga rajone.

1.2. Sąvartyną gali būti leidžiama įrengti tik tuo atveju, jei numatomos sąvartyno vietos ypatybės pagal aukščiau nurodytus reikalavimus ir taikytinos koreguojamosios priemonės rodo, kad sąvartynas nekels rimto pavojaus aplinkai.

2. Vandens kontrolė ir salvos tvarkymas

Atsižvelgiant į sąvartyno ypatybes ir meteorologines sąlygas, būtina imtis atitinkamų priemonių:

- į sąvartyną patenkančiam kritulių vandeniui kontroliuoti,
- neleisti paviršiniam ir (arba) požeminiam vandeniui patekti į sąvartyne esančias atliekas,
- užterštam vandeniui ir salvai surinkti. Jei, įvertinus sąvartyno vietą ir jame šalinamas atliekas, atrodo, kad sąvartynas nekelia aplinkai galimo pavojaus, kompetentinga institucija gali nuspręsti šios nuostatos netaikyti,
- valyti iš sąvartyno surinktą užterštą vandenį ir salvą ir juos išleisti tik pagal nustatytus atitinkamus standartus.

Aukščiau pateiktos nuostatos gali būti netaikomos inertinių atliekų sąvartynams.

3. Dirvožemio ir vandens apsauga

3.1. Sąvartynas turi būti tokioje vietoje ir taip suprojektuotas, kad atitiktų dirvožemio, požeminio ir paviršinio vandens taršos prevencijos reikalavimus ir užtikrintų veiksmingą atliekų salvos surinkimą taip, kaip to reikalauja 2 skirsnio nuostatos. Dirvožemio, požeminio ir paviršinio vandens apsauga sąvartyno eksploatavimo/aktyviajame etape užtikrinama derinant geologinį barjerą su apatiniu sluoksniu, o pasyviajame etape (po uždarymo) — derinant geologinį barjerą su viršutiniu sluoksniu.

3.2. Geologinis barjeras nustatomas pagal tai, ar po sąvartynu ir jo apylinkėse esančios geologinės bei hidrogeologinės sąlygos pakankamai sušvelnina daromą poveikį, kad nekiltų grėsmė dirvožemiui ir požeminiam vandeniui.

▼B

Sąvartyno dugnas ir šonai turi būti iš mineralinio sluoksnio, kuris atitiktų laidumo ir storio reikalavimus, o jo bendras laidumo koeficientas (dirvožemio, požeminio ir paviršinio vandens apsaugos efektas) (K) būtų bent lygus žemiau nurodytiems dydžiams:

— pavojingų atliekų sąvartynuose: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; storis ≥ 5 m,

— nepavojingų atliekų sąvartynuose: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; storis ≥ 1 m,

— inertinių atliekų sąvartynuose: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; storis ≥ 1 m.

m/s — metras per sekundę.

Kai natūralus geologinis barjeras neatitinka aukščiau nurodytų sąlygų, jį galima papildyti dirbtiniu būdu ir sutvirtinti kitais būdais, užtikrinančiais lygiavertę apsaugą. Dirbtiniu būdu sudarytas geologinis barjeras turi būti ne plonesnis kaip 0,5 metro.

- 3.3. Siekiant užtikrinti, kad sąvartyno dugne susirinktų tik minimalus salvos kiekis, be aukščiau aprašyto geologinio barjero būtina dar įrengti salvos surinkimo ir užsandinimo sistemą pagal žemiau nurodytus principus:

Filtrato surinkimas ir dugno užsandinimas

Sąvartyno kategorija	nepavojingų atliekų	pavojingų atliekų
Dirbtinis užsandinimo sluoksnis	būtinai	būtinai
Drenažo sluoksnis $\geq 0,5$ m	būtinai	būtinai.

Inertinių atliekų sąvartynams ir aukščiau minėtų techninių priemonių charakteristikoms valstybės narės gali nustatyti bendruosius ir specifinius reikalavimus.

Jei, apsvarsčiusi galimą grėsmę aplinkai, kompetentinga institucija nustato, kad būtina neleisti susidaryti salvai, ji gali pareikalauti paviršiaus užsandinimo. Paviršiaus užsandinimo rekomendacijos:

Sąvartyno kategorija	nepavojingų atliekų	pavojingų atliekų
Dujų drenažo sluoksnis	būtinai	nebūtinai
Dirbtinis užsandinimo sluoksnis	nebūtinai	būtinai
Nepralaidus mineralinis sluoksnis	būtinai	būtinai
Drenažo sluoksnis $>0,5$ m	būtinai	būtinai
Viršutinė dirvožemio danga > 1 m	būtinai	būtinai.

- 3.4. Jei, remdamasi pavojaus aplinkai įvertinimu, ypač atsižvelgdama į Direktyvą 80/68/EEB⁽¹⁾, kompetentinga institucija pagal 2 skirsnio nuostatas („Vandens kontrolė ir salvos tvarkymas“) nusprendžia, kad salvą rinkti ir valyti nebūtina, arba jei nustatoma, kad sąvartynas dirvožemiui, požeminiams ir paviršiniams vandeniams nekelia potencialios grėsmės, aukščiau pateiktus 3.2 ir 3.3 paragrafų reikalavimus galima atitinkamai sumažinti. Šiuos reikalavimus pritaikyti inertinių atliekų sąvartynams galima priėmus atitinkamus nacionalinius įstatymus.

⁽¹⁾ OL L 20, 1980 1 26, p. 43. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

▼ M4**▼ B****4. Dujų kontrolė**

- 4.1. Būtina imtis atitinkamų priemonių sąvartyno dujų kaupimuisi ir judėjimui kontroliuoti (III priedas).
- 4.2. Sąvartynų dujas būtina rinkti visuose sąvartynuose, kuriuose šalinamos biologiškai skaidomos atliekos, jas būtina išvalyti ir panaudoti. Jei surinktų dujų negalima panaudoti energijos gamybai, jos turi būti sudeginamos.
- 4.3. Kaip nurodyta 4.2 paragrafe, sąvartyno dujos turi būti renkamos, valomos ir panaudojamos taip, kad keltų kuo mažiau pavojaus aplinkai ir žmonių sveikatai.

5. Napatogumai ir pavojai

Būtina imtis priemonių iki minimumo sumažinti sąvartyno keliamus nepatogumus ir pavojus dėl:

- skleidžiamų kvapų ir dulkių,
- vėjo nešiojamų medžiagų,
- triukšmo ir transporto,
- paukščių, parazitų ir vabzdžių,
- susidarančių aerozolių,
- gaisrų.

Sąvartynas turi būti įrengtas taip, kad nešvarumai iš jo nepatektų į viešuosius kelius ir apylinkes.

6. Stabilumas

Atliekos sąvartyne turi būti kraunamos taip, kad būtų galima užtikrinti atliekų masės ir susijusių struktūrų stabilumą ir svarbiausia išvengti nuošliaužų. Kai statomas dirbtinis barjeras, būtina įsitikinti, kad geologinis substratas, atsižvelgiant į sąvartyno morfologiją, yra pakankamai stabilus ir nenusės, nes dėl to būtų pažeistas barjeras.

7. Aptvėrimas

Sąvartynas turi būti aptvertas, kad į jį nebūtų galima laisvai pateikti. Nedarbo valandomis vartai turi būti užrakinti. Kiekvieno sąvartyno kontrolės ir įvažiavimo sistema turi turėti priemonių programą, kuri leistų nustatyti sąvartyne neteisėtai išverstas atliekas ir tam užkirstų kelią.

▼ M3**8. Laikinas metalinio gyvsidabrio saugojimas**

Metalinį gyvsidabrį laikinai saugant ilgiau nei vienerius metus taikomi šie reikalavimai:

- metalinis gyvsidabris turi būti saugomas atskirai nuo kitų atliekų,
- konteineriai turi būti laikomi saugomo gyvsidabrio kiekį atitinkančio tūrio, metaliniam gyvsidabriui nelaidžiuose surinkimo baseinuose su tinkama paviršiaus danga, užtikrinančia, kad baseine nebūtų įtrūkimų ir plyšių,

▼ **M3**

- saugojimo vietoje turi būti įrengtos dirbtinės arba naudojamos natūralios užtvaros, kurios tinkamai apsaugotų aplinką nuo gyvsidabrio nuotėkio; saugojimo vietos dydis turi atitikti saugomo gyvsidabrio kiekį,
- saugojimo vietos grindys turi būti padengtos gyvsidabriui nelaidžiais sandarikliais; jose turi būti nuolydis su surenkamuoju rezervuaru,
- saugojimo vietoje turi būti įrengta priešgaisrinės apsaugos sistema,
- saugojimo vieta turi būti sutvarkyta taip, kad visus konteinerius būtų lengva išimti.

II PRIEDAS

ATLIEKŲ PRIĖMIMO KRITERIJAI IR TVARKA

1. Įvadas

Šiame priede apibūdinama:

- bendrieji atliekų priėmimo į įvairių klasių sąvartynus principai. Šiais principais turi būti paremta būsimoji atliekų klasifikavimo tvarka,
- gairės, nusakančios preliminarią atliekų priėmimo tvarką, kurios reikia laikytis, kol bus priimta vienoda atliekų klasifikavimo ir priėmimo tvarka. Tokią tvarką kartu su atitinkama mėginių ėmimo tvarka nustatys šios direktyvos 16 straipsnyje minimas technikos komitetas. Technikos komitetas parengia kriterijus, pagal kuriuos tam tikras pavojingas atliekas būtų galima priimti į nepavojingų atliekų sąvartynus. Pagal tuos kriterijus turi būti ypač atsižvelgiama į tai, ar salva tokiose atliekose susidaro greitai, per vidutiniškai ilgą ar ilgą laikotarpį. Kriterijai turi būti parengti per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo. Technikos komitetas taip pat parengia kriterijus, pagal kuriuos atliekas būtų galima priimti į požemines saugyklas. Pagal tokius kriterijus turi būti ypač atsižvelgiama į tai, kad atliekos nereaguotų nei vienos su kitomis, nei su uolienu.

Šį darbą technikos komitetas privalo baigti per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo ir jį atlikti atsižvelgdamas į šios direktyvos 1 straipsnyje išdėstytus tikslus, išskyrus kontrolės, mėginių ėmimo ir analizės metodų standartizavimo pasiūlymus ryšium su šios direktyvos priedais, kuriuos būtina priimti per dvejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

2. Bendrieji principai

Būtina kuo tiksliau žinoti sąvartyne šalinamų atliekų sudėtį, salvos susidarymą ir jose vykstančius ilgalaikius procesus bei bendras jų ypatybes. Atliekų priėmimas į sąvartyną turi būti vykdomas remiantis pagal pobūdį ir kilmę nustatytų priimtinių ir nepriimtinių atliekų sąrašais, atliekų analizės metodais ir priimtinių atliekų ypatybėms nustatytomis ribinėmis vertėmis. Šioje direktyvoje apibūdinta būsimoji atliekų priėmimo tvarka turi kuo daugiau remtis standartizuotais atliekų analizės metodais ir priimtinių atliekų ypatybėms nustatytomis ribinėmis vertėmis.

Kol nėra dar apibrėžti tokie analizės metodai ir ribinės vertės, valstybės narės turėtų sudaryti bent nacionalinius kiekvienos klasės sąvartynuose priimtinių ar nepriimtinių atliekų sąrašus arba nustatyti kriterijus, pagal kuriuos atliekos įrašomos į tokius sąrašus. Kad atliekas būtų galima priimti tam tikros klasės sąvartyne, jos turi būti nurodytos atitinkamame nacionaliniame sąrašo arba atitikti kriterijus, panašius į tuos, kuriais remiantis atliekos įrašomos į tokį sąrašą. Šiuos sąrašus arba lygiaverčius kriterijus ir analizės metodus bei ribines vertes būtina atsiųsti Komisijai per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai ši direktyva bus perkelta į nacionalinius teisės aktus arba kai tik teisės aktai bus priimti nacionaliniu lygiu.

Šiais sąrašais arba priėmimo kriterijais turėtų būti remiamasi sudarant kiekvienam sąvartynui specifinius sąrašus, t. y. priimtinių atliekų, nurodytų leidime pagal šios direktyvos 9 straipsnį, sąrašus.

Kriterijai, pagal kuriuos sudaromi priimtinių atliekų tipiniai sąrašai arba į tam tikros klasės sąvartynus priimtinių atliekų sąrašai, gali remtis ir kitais įstatymais ir (arba) atliekų ypatybėmis.

▼B

Atliekų priėmimo į tam tikrus konkrečios klasės sąvartynus kriterijai turi būti nustatomi atsižvelgiant į:

- supančios aplinkos (ypač požeminio ir paviršinio vandens) apsaugą,
- aplinkos apsaugos sistemų (pavyzdžiui, sluoksnių ir salvos valymo sistemų) apsaugą,
- atliekų stabilizavimo pageidautinų procesų sąvartyne apsaugą,
- apsaugą nuo žmonių sveikatai keliamo pavojaus.

Atliekų savybėmis paremti kriterijai yra, pavyzdžiui, šie:

- reikalavimas žinoti visą atliekų sudėtį,
- organinių medžiagų kiekio atliekose apribojimai,
- atliekų organinių dalių biodegradavimo reikalavimai arba apribojimai,
- tam tikrų konkrečių potencialiai žalingų (pavojingų) sudedamųjų dalių kiekio apribojimai (ryšium su aukščiau minėtais apsaugos kriterijais),
- galimo ar tikėtino salvos susidarymo iš tam tikrų potencialiai žalingų (pavojingų) sudedamųjų dalių apribojimai (ryšium su aukščiau minėtais apsaugos kriterijais),
- ekologiškai toksikologinės atliekų ir jų salvos ypatybės.

Atliekų ypatybėmis paremti priėmimo kriterijai inertinių atliekų sąvartynams turi būti labai detalūs, nepavojingų atliekų sąvartynams jie gali būti mažiau detalūs, o pavojingų atliekų sąvartynams — dar mažiau detalūs, nes pastarųjų dviejų klasių sąvartynų lygis aplinkos apsaugos požiūriu yra aukštesnis.

3. Bendroji atliekų tyrimo ir priėmimo tvarka

Bendras atliekų apibūdinimas ir tyrimas turi remtis šiais trimis lygmenimis:

1 lygmuo: Pagrindinis apibūdinimas. Tai nuodugnus per trumpą ir ilgą laiką susidariusios salvos ir (arba) būdingų atliekų ypatybių nustatymas standartizuotais analizės ir atliekų procesų tyrimo metodais.

2 lygmuo: Atitikties bandymas. Tai reguliarius paprastesniais standartizuotais analizės ir atliekų procesų tyrimo metodais vykdomas tikrinimas, ar atliekos atitinka leidime nustatytas sąlygas ir (arba) konkrečius pamatinius kriterijus. Atliekant tyrimus svarbiausias dėmesys kreipiamas į pagrindinius kintamuosius ir pagrindinio apibūdinimo metu nustatytus procesus.

3 lygmuo: Patikra vietoje. Tai greiti patikrinimo būdai patvirtinti, kad atliekos yra tos pačios, kurioms buvo taikytas atitikties bandymas ir kurios yra apibūdintos važtos dokumentuose. Tai gali būti tik vizualinis atliekų siuntos patikrinimas prieš jį išverčiant sąvartyne ar po to.

Kad tam tikrą atliekų rūšį būtų galima įrašyti į tipinį sąrašą, ją paprastai reikia apibūdinti 1 lygmeniu ir patikrinti pagal atitinkamus kriterijus. Kad tam tikra atliekų rūšis būtų palikta konkrečiam sąvartyno sąrašui, ji turi būti reguliariai (pavyzdžiui, kasmet) tikrinama 2 lygmeniu ir turi atitikti atitinkamus kriterijus. Kiekvieną prie sąvartyno vartų atvežamą atliekų siuntą būtina patikrinti 3 lygmeniu.

▼ B

Tam tikrų atliekų rūšių laikinai ar visą laiką galima netikrinti 1 lygmeniu. Taip galima daryti tais atvejais, kai tikrinimą atlikti nepraktiška, nėra atitinkamų tikrinimo procedūrų ir priėmimo kriterijų arba dėl tam tikrų didesnę teisinę galią turinčių teisės aktų.

4. Preliminarios atliekų priėmimo tvarkos gairės

Kol bus visiškai užbaigtas šis priedas, privalomas yra tik 3 lygmens tikrinimas, o 1 ir 2 lygmenys turi būti taikomi pagal galimybes. Šioje preliminarioje stadijoje atliekos priimamos tam tikros klasės sąvartyne, jei jos yra įrašytos į ribojantį nacionalinį ar konkrečiam tos klasės sąvartynui skirtą sąrašą arba atitinka kriterijus, panašius į tuos, kuriais remiantis toks sąrašas sudaromas.

Nustatant preliminarinius atliekų priėmimo į trijų pagrindinių klasių sąvartynus arba įrašymo į atitinkamus atliekų sąrašus kriterijus, galima vadovautis šiomis bendromis gairėmis.

Inertinių atliekų sąvartynai: į šį sąrašą gali būti įtrauktos tik inertinės atliekos, apibrėžtos 2 straipsnio e punkte.

Nepavojingų atliekų sąvartynai: į šiuose sąvartynuose šalintų atliekų sąrašą negali būti įtrauktos atliekų rūšys, kurioms taikoma Direktyva 91/689/EEB.

Pavojingų atliekų sąvartynai: pavojingų atliekų sąvartynams skirtame preliminariame sąraše turėtų būti tik tos atliekų rūšys, kurioms taikoma Direktyva 91/689/EEB. Tačiau tokios atliekų rūšys neturėtų būti įtraukiamos į sąrašą iš anksto neapdorotos, jei jų bendras potencialiai pavojingų sudedamųjų dalių ir salvos kiekis yra pakankamai didelis, kad keltų trumpalaikį pavojų darbuotojams ar aplinkai arba trukdytų atliekas pakankamai stabilizuoti per visą planuojamą sąvartyno tarnavimo laiką.

▼ M4**▼ M3****6. Specialūs metaliniam gyvsidabriui taikomi reikalavimai**

Metalinį gyvsidabrį laikinai saugant ilgiau nei vienerius metus taikomi šie reikalavimai:

A. Gyvsidabrio sudėtis

Metalinis gyvsidabris turi atitikti šias specifikacijas:

- gyvsidabris sudaro daugiau nei 99,9 % svorio,
- nėra jokių priemaišų, galinčių išdinti anglinį arba nerūdijantį plieną (pvz., azoto rūgšties tirpalo ar chloridų tirpalų).

B. Laikymas

Konteineriai, naudojami metaliniam gyvsidabriui laikyti, turi būti atsparūs korozijai ir smūgiams. Todėl reikėtų vengti suvirintųjų siūlių. Konteineriai visų pirma turi atitikti šias specifikacijas:

- konteinerio medžiaga: anglinis plienas (ne žemesnio nei ASTM A36 standarto) arba nerūdijantis plienas (AISI 304, 316L),

▼ M3

- konteineriai turi būti nepralaidūs dujoms ir skysčiui,
- išorinė konteinerio pusė turi būti atspari saugojimo vietos sąlygoms,
- konteineriai turi būti tokio tipo konstrukcijos, kad sėkmingai atlaikytų kritimo smūgio bandymą ir sandarumo bandymą, kaip nurodyta JT rekomendacijų dėl pavojingų krovinių vežimo bandymų ir kriterijų vadovo 6.1.5.3 ir 6.1.5.4 skyriuose.

Didžiausia konteinerio užpildymo norma yra 80 % tūrio, kad liktų pakankamai tuščios ertmės ir dėl skysčio tūrio išsiplėtimo aukštoje temperatūroje nenukentėtų konteinerio sandarumas arba konteineris nebūtų negrįžtamai deformuotas.

C. Priėmimo tvarka

Priimami tik tie konteineriai, kuriems išduotas šiame skirsnyje nurodytus reikalavimus atitinkantis sertifikatas.

Priėmimo tvarka turi atitikti šiuos reikalavimus:

- priimamas tik pirmiau išdėstytus būtinuosius priėmimo reikalavimus atitinkantis metalinis gyvsidabris,
- konteineriai prieš saugojimą turi būti vizualiai patikrinami; apgadinti, nesandarūs ar korozijos paveikti konteineriai nepriimami,
- ant konteinerio turi būti ilgalaikis įspaudas (padarytas presu), kuriame nurodomas konteinerio atpažinties numeris, gamybos medžiaga, savasis svoris, gamintojo nuoroda ir pagaminimo data,
- ant konteinerio turi būti nenuimamai pritvirtinta plokštelė su sertifikato atpažinties numeriu.

D. Sertifikatas

C poskirsnyje nurodytame sertifikate pateikiama ši informacija:

- atliekų gamintojo pavadinimas ir adresas,
- už konteinerio pripildymą atsakingo asmens vardas, pavardė ir adresas,
- pripildymo vieta ir data,
- gyvsidabrio kiekis,
- gyvsidabrio grynumo laipsnis ir priemaišų, jei jų yra, apibūdinimas, įskaitant analizės ataskaitą,
- patvirtinimas, kad konteineriai naudoti tik vežti ir (arba) saugoti gyvsidabriui,
- konteinerių atpažinties numeriai,
- ypatingos pastabos.

Sertifikatą išduoda atliekų gamintojas, o jei jo nėra – už tų atliekų tvarkymą atsakingas asmuo.

▼B*III PRIEDAS***KONTROLĖS IR MONITORINGO TVARKA SĄVARTYNO
EKSPLOATACIJOS IR VĖLESNĖS PRIEŽIŪROS ETAPAIS****1. Įvadas**

Šio priedo tikslas — numatyti minimalią monitoringo tikrinimo tvarką:

- ar atliekos yra priimtos šalinti laikantis to sąvartyno kategorijai nustatytų kriterijų,
- ar sąvartyne procesai vyksta taip, kaip pageidautina,
- ar aplinkos apsaugos sistemos funkcionuoja taip, kaip turi funkcionuoti,
- ar laikomasi sąvartynui išduoto leidimo sąlygų.

2. Meteorologiniai duomenys**▼M4**

▼B

Kai valstybės narės nutaria, kad vandens balansas yra veiksmingas būdas įvertinti, ar sąvartyne renkasi salva, ar sąvartynas praleidžia skysčius, rekomenduojama tokius duomenis sąvartyno monitoringo arba artimiausioje meteorologinėje stotyje rinkti tol, kol kompetentinga institucija jų reikalauja pagal šios direktyvos 13 straipsnio c punktą.

	Eksploatacijos etapas	Vėlesnės priežiūros etapas
1.1. Kritulių kiekis	kasdien	kasdien, sudedant mėnesio duomenis
1.2. Temperatūra (min., maks., 14 val. VEL)	kasdien	mėnesio vidurkis
1.3. Vyraujanti vėjo kryptis ir greitis	kasdien	neraikalaujama
1.4. Garavimas (lizimetras) ⁽¹⁾	kasdien	kasdien, sudedant mėnesio duomenis
1.5. Oro drėgmė (14 val. VEL)	kasdien	mėnesio vidurkis

⁽¹⁾ Ar kitais tinkamais būdais.

3. Duomenys apie teršalų emisijas: vandens, salvos ir dujų kontrolė

Salvos ir paviršinio vandens, jei jų yra, mėginius reikia imti tipišiose vietose. Salvos mėginiai turi būti imami ir matuojami (kiekis ir sudėtis) atskirai kiekvienoje vietoje, kurioje salva išteka iš sąvartyno. Nuoroda: bendros mėginių ėmimo technologijos gairės, ISO 5667-2 (1991).

Paviršinį vandenį, jei jo yra, stebėti reikia ne mažiau kaip dviejose vietose: vienoje — aukščiau sąvartyno, kitoje — žemiau sąvartyno.

Dujų stebėjimo duomenys turi būti tipiškai kiekvienam sąvartyno sektoriui. Mėginių ėmimo ir analizės dažnumas nurodytas žemiau pateiktoje lentelėje. Atliekant monitoringą būtina imti salvos ir vandens mėginius, tipiškus jų vidutinei sudėčiai.

▼B

Mėginių ėmimo dažnumą galima koreguoti pagal sąvartyne esančių atliekų morfologiją (seniai užkastos, užkastos ir t. t.). Tai turi būti nurodyta leidime.

	Eksplotacijos etapas	Vėlesnės priežiūros etapas ⁽²⁾
2.1. Salvos kiekis	kas mėnesį ⁽¹⁾ ⁽³⁾	kas šešis mėnesius kas mėnesį
2.2. Salvos sudėtis ⁽²⁾	kas ketvirtį ⁽³⁾	kas šešis mėnesius
2.3. Paviršinio vandens kiekis ir sudėtis ⁽⁷⁾	kas ketvirtį ⁽³⁾	kas šešis mėnesius
2.4. Potencialios dujų išlakos ir atmosferos slėgis ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ ir t. t.)	kas mėnesį ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾	kas šešis mėnesius ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Mėginių ėmimo dažnumą galima koreguoti priklausomai nuo sąvartyno atliekų morfologijos (seniai užkastos, užkastos ir t. t.). Tai turi būti nurodyta leidime.

⁽²⁾ Matuotini parametrai ir tirtinos medžiagos priklauso nuo atvežtų į sąvartyną atliekų sudėties; tokie parametrai ir medžiagos turi būti nurodyti leidime ir atspindėti atliekų filtrato susidarymo ypatybes.

⁽³⁾ Jei vertinimo duomenys rodo, kad dėl ilgesnių mėginių ėmimo intervalų efektyvumas nesumažėja, juos galima atitinkamai koreguoti. Bent kartą per metus būtina matuoti salvos laidumą.

⁽⁴⁾ Šie matavimai daugiausia susiję su organinių medžiagų kiekiu atliekose.

⁽⁵⁾ Reguliariai tikrinti CH₄, CO₂, O₂, o kitas dujas, jei reikia, pagal atliekų sąvartyne sudėtį, siekiant parodyti jų salvos susidarymo ypatybes.

⁽⁶⁾ Būtina reguliariai tikrinti, kaip veikia dujų ištraukimo sistema.

⁽⁷⁾ Remdamasi sąvartyno ypatybėmis, kompetentinga institucija gali nustatyti, kad šie matavimai yra nebūtini, ir apie tai pranešti, kaip nurodyta šios direktyvos 15 straipsnyje.

2.1 ir 2.2 taikomi tik tuo atveju, kai renkasi atliekų salva (žr. I priedo 2 paragrafą).

4. Požeminio vandens apsauga

A. Mėginių ėmimas

Matavimus reikia atlikti taip, kad jie teiktų informaciją, ar išleidžiamos atliekos gali turėti įtakos požeminiam vandeniui: bent vienas matavimo taškas turi būti požeminio vandens įtekėjimo plote ir du — jo ištekėjimo plote. Remiantis konkrečia hidrogeologine apžvalga, arba tais atvejais, kai reikia anksti nustatyti, ar salva atsitiktinai nepatenka į požeminį vandenį, matavimo vietų skaičių galima didinti.

Prieš pradėdant sąvartynui veikti, būtina mėginius paimti bent trijose vietose, kad būtų galima nustatyti pamatines vertes vėlesniems mėginiams. Nuoroda: Požeminių vandenų mėginių ėmimas, ISO 5667, 11 dalis, 1993.

B. Monitoringas

Imamų mėginių matuotinus parametrus reikia nustatyti remiantis tikėtina salvos sudėtimi ir požeminio vandens kokybe atitinkamame plote. Pasi- renkant tyrimo parametrus būtina atsižvelgti į požeminio vandens tekėjimą zonoje. Nustatant parametrus galima nurodyti ir indikacinius parametrus, kad būtų galima anksti nustatyti vandens kokybės pokyčius ⁽¹⁾.

	Eksplotacijos etapas	Vėlesnės priežiūros etapas
Požeminio vandens lygis	kas šešis mėnesius ⁽¹⁾	kas šešis mėnesius ⁽¹⁾
Požeminio vandens sudėtis	dažnumas priklauso nuo konkretaus sąvartyno ⁽²⁾ ⁽³⁾	dažnumas priklauso nuo konkretaus sąvartyno ⁽²⁾ ⁽³⁾

⁽¹⁾ Jei požeminių vandenų lygis svyruoja, tirti reikia dažniau.

⁽²⁾ Jei pasiekiamas kritinis lygis, tyrimų dažnumas turi priklausyti nuo galimybės imtis korekcinų veikslių tarp dviejų mėginių ėmimo, t. y. dažnumą reikia nustatyti pagal tai, koks yra ir kaip vertinamas požeminio vandens tėkmės greitis.

⁽³⁾ Kai pasiekiamas kritinis lygis (žr. C), būtina patikrinti kartojant mėginius. Kai patvirtinama, kad toks lygis tikrai pasiektas, reikia pradėti vykdyti ypatingų aplinkybių planą (nurodytą leidime).

⁽¹⁾ Rekomenduojami parametrai: ph, TOC, fenoliai, sunkieji metalai, AS, nafta/angliavandeniai.

▼B**C. Kritiniai lygiai**

Kai požeminio vandens mėginio analizė rodo, kad vandens kokybė gerokai pakenkta, būtina konstatuoti, kad smarkiai pakenkta aplinkai, kaip minima šios direktyvos 12 ir 13 straipsniuose. Kritinis lygis nustatomas atsižvelgiant į sąvartyno vietovėje esančias konkrečias hidrogeologines struktūras ir požeminio vandens kokybę. Jei įmanoma, kritinis lygis visuomet turi būti nurodomas leidime.

Stebėjimus būtina vertinti taikant kontrolinius grafikus su nustatytais kontrolinėmis taisyklėmis ir lygiais kiekvienam nuolydyje esančiam gręžiniui. Kontroliniai lygiai turi būti nustatomi pagal tos vietos požeminio vandens kokybės svyravimus.

5. Sąvartyno topografija: fiziniai sąvartyno duomenys

	Eksplotacijos etapas	Vėlesnės priežiūros etapas
5.1. Sąvartyno fizinė struktūra ir sudėtis ⁽¹⁾	kasmet	
5.2. Sąvartyno fizinio lygio nusėdimas	kasmet	kasmetiniai matavimai

⁽¹⁾ Sąvartyno būklės plano duomenys: atliekomis padengtas plotas, atliekų kiekis ir sudėtis, atliekų šalinimo sąvartyne būdai, kada atliekos atvežamos ir kiek laiko laikomos, neužpildytų sąvartyno pajėgumų apskaičiavimai.

▼M3**6. Specialūs metaliniam gyvsidabriui taikomi reikalavimai**

Metalinį gyvsidabrį laikinai saugant ilgiau nei vienerius metus taikomi šie reikalavimai:

A. Stebėjimo, tikrinimo ir reagavimo į avarinę padėtį reikalavimai

Saugojimo vietoje turi būti įrengta gyvsidabrio garų nuotėkio nuolatinės kontrolės sistema, reaguojanti į 0,02 mg gyvsidabrio vienam kubiniam metrui nuotėkį. Jutikliai įtaisomi palei grindis ir žmogaus ūgį atitinkančiame aukštyje. Sistema turi turėti regimojo ir garsinio įspėjimo funkciją. Kasmet turi būti atliekama sistemos techninė priežiūra.

Saugojimo vietą ir kontenerius bent kartą per mėnesį turi vizualiai patikrinti įgaliotas asmuo. Jei aptinkamas nuotėkis, operatorius nedelsdamas imasi visų būtinų priemonių, kad būtų išvengta gyvsidabrio nutekėjimo į aplinką ir atkurtos saugios gyvsidabrio saugojimo sąlygos. Bet koks nuotėkis laikomas turinčiu svarbų neigiamą poveikį aplinkai, kaip nurodyta 12 straipsnio b punkte.

Saugojimo vietoje turi būti avarijos likvidavimo priemonių planai ir tinkama apsauginė įranga metaliniam gyvsidabriui tvarkyti.

B. Duomenų saugojimas

Visi dokumentai, kuriuose pateikiama II priedo 6 skirsnyje ir šio skirsnio A dalyje nurodyta informacija, įskaitant kontenerio sertifikatą, taip pat įrašai apie metalinio gyvsidabrio pašalinimą iš saugojimo vietos ir išvežimą pasibaigus laikinam saugojimui, jo paskirties vietą ir numatytą tvarkymą laikomi ne trumpiau kaip trejus metus nuo saugojimo pabaigos.

▼ **M4***IV PRIEDAS***PAGAL 5 STRAIPSNIO 6 DALĮ PATEIKIAMAS ĮGYVENDINIMO PLANAS**

Pagal 5 straipsnio 6 dalį pateikiamame įgyvendinimo plane pateikiama:

1. buvusių, esamų ir projektuojamų komunalinių atliekų perdirbimo, šalinimo sąvartynuose ir kitokio apdorojimo rodiklių ir atliekas sudarančių srautų įvertinimas;
2. taikomų atliekų tvarkymo planų ir atliekų prevencijos programų pagal Direktyvos 2008/98/EB 28 ir 29 straipsnius įgyvendinimo įvertinimas;
3. priežastys, dėl kurių, valstybės narės manymu, galėtų būti neįmanoma per 5 straipsnio 5 dalyje nustatytą terminą įvykdyti toje pačioje dalyje nustatytos atitinkamos užduoties, ir įvertinimas, kokio reikia laikotarpio pratęsimo tai užduočiai įvykdyti;
4. priemonės, būtinos, kad per laikotarpio pratęsimą būtų įvykdytos valstybei narei taikomos šios direktyvos 5 straipsnio 8 dalyje nustatytos užduotys, įskaitant tinkamas ekonomines priemones ir kitas priemones, kuriomis skatinama taikyti atliekų hierarchiją, kaip nustatyta Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnio 1 dalyje ir IVa priede;
5. 4 punkte nurodytų priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis, už jų įgyvendinimą paskirta kompetentinga institucija ir atskiro indėlio siekiant įvykdyti laikotarpio pratęsimo atveju taikomas užduotis įvertinimas;
6. informacija apie atliekų tvarkymo finansavimą laikantis principo „teršėjas moka“;
7. priemonės, kuriomis, prireikus, siekiama pagerinti duomenų kokybę, siekiant užtikrinti geresnį planavimą ir stebėti atliekų tvarkymo rezultatus.